

(южни) изходи на пѣтекитѣ, особено при онѣзи, които водяли къмъ Иметлии и Софулари.

Въ това врѣме, ето що ставало на сѣверната страна, въ Габровския отредъ. На 6 юлия, подиръ първото нападение на 5 юлия, отредътъ останѣлъ на мѣстото си; на 7-й по 4 часа сутринята генералъ Скобелевъ, отъ свитата на Царя, тръгналъ къмъ върха съ 3 роты отъ Орловския полкъ и съ 4 топа. Съ авангардъ билъ изпроводенъ полковникъ Струковъ съ една стрѣлкова рота; нему Скобелевъ заповѣдалъ да вземе пакъ онова бърдо, гдѣто на 5 юлия руската срѣдняя колона имала распаленъ бой съ турцитѣ. Но авангардътъ на Струкова не намѣрилъ на това мѣсто ни жива турска душа; на мѣсто турски аскеръ, прѣдъ очитѣ му се прѣдставила ужасающа картина: на около по гората и по хълмоветѣ се търкаляли обезглавени и обезобразени труповетѣ на руски солдати; повече отъ 20 руски глави били разхвърляни между несѣбранитѣ турски трупове; турскитѣ войници не само кастрили и дробили убититѣ за своя кеѣфъ; ами още мѣчили раненитѣ, които падали неприбрани на бойното поле. Когато събирали труповетѣ, намѣрили само два необезобразени: на полковника Климантогича и на единъ фелдфебелъ; и то вѣроятно по тѣзи проста причина, че тѣлата имъ лежали доволно на далечъ, та турцитѣ не могли да ги съгледатъ.

Турцитѣ бѣгали отъ всичкитѣ си лагери, когато видѣли, че сѣ загашени отъ вредъ: на всѣка стѣпка тѣ оставили дирки отъ уплашено и разбъркано бѣганье. Въ главния тѣхенъ лагерь побѣдителитѣ намѣрили три круповски топа непомръднѣти отъ посоката, която завземали въ боя на 6 юлия; даже клиновѣтъ не били още извадени изъ тѣхъ. Тукъ имало и една депеша на военнопходния телеграфъ токо що захванѣта, но несвършена да се прѣдаде . . .

Скоро подиръ завземаньето на върха Св. Никола,